

6E COMICS

Κατερίνα Προκοπίου

ΑΡΧΑΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Α' Β' Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

σε COMICS

Τίτλος: “ **Αρχαία Ελληνική Γλώσσα Α΄,Β΄, Γ΄ Γυμνασίου σε Comics**”

Συγγραφέας: **Κατερίνα Προκοπίου**

Όλα τα σχέδια είναι της συγγραφέως

ISBN: 978-960-93-7390-6

Επίλεκτες Ψηφιακές Εκδόσεις: 24grammata.com

Σειρά: [εν καινώ](#), Αριθμός σειράς:

Τόπος και Χρονολογία πρώτης έκδοσης: Θεσσαλονίκη, 2015

Μέγεθος Αρχείου: 50.760KB

Σελίδες: 48

Μορφή αρχείου: pdf

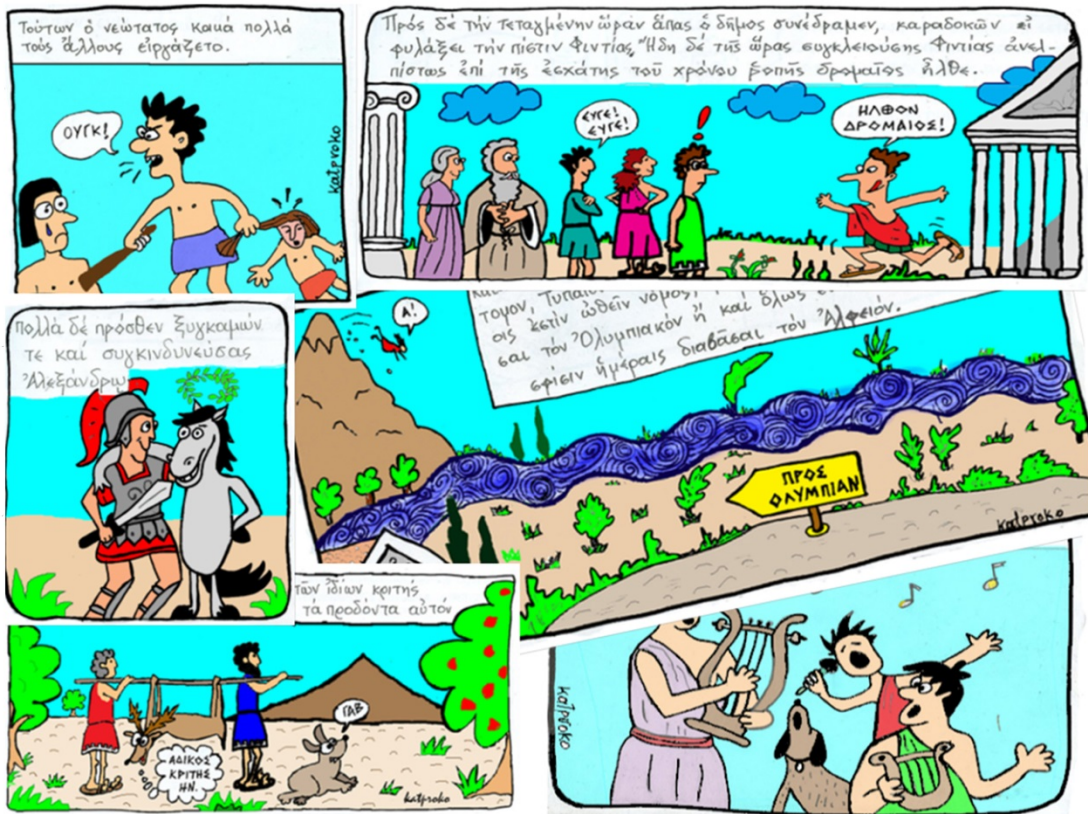
*Απαγορεύεται η αναδημοσίευση δίχως την έγγραφη άδεια
του δημιουργού ή του εκδότη*

Κατερίνα Προκοπίου

ΑΡΧΑΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

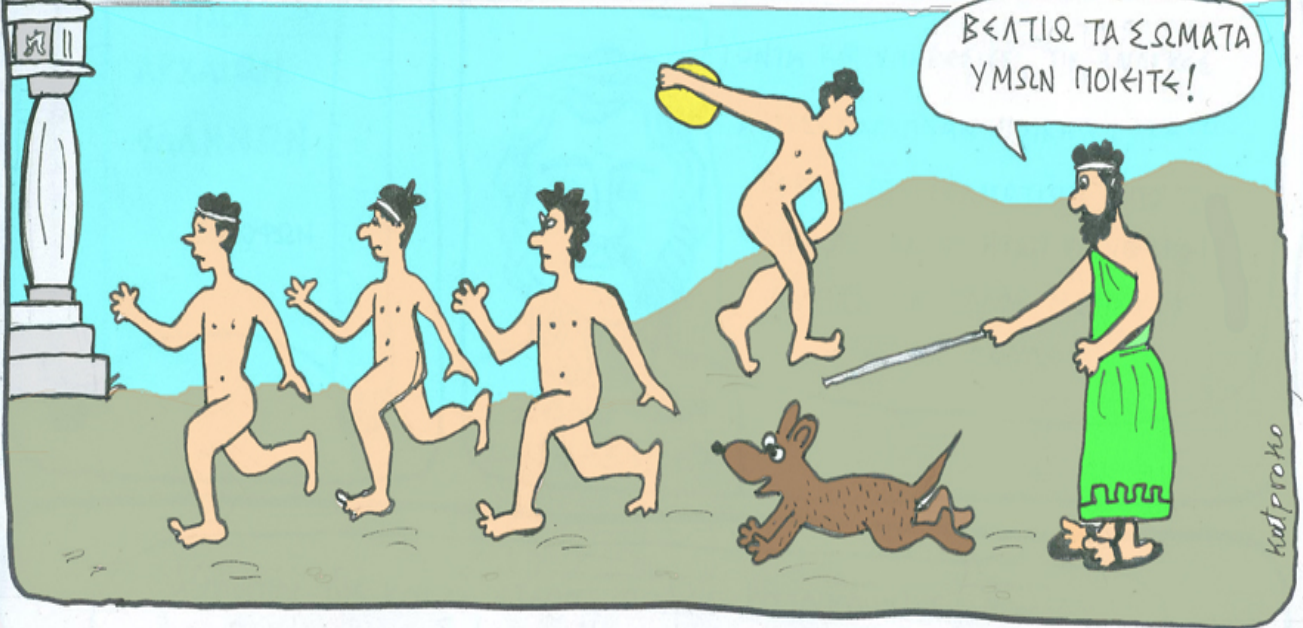
A' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

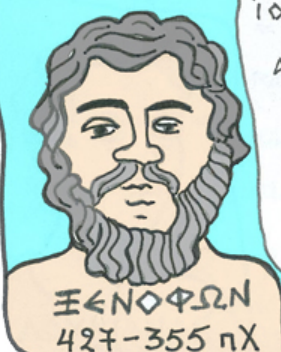
6E COMICS

ἔτι οἱ παῖδες ἐν γυμνασίοις καὶ παλαίστραις φοιτῶσιν, ἔνθα οἱ παιδοτρίβαι βελτίω τὰ σώματα αὐτῶν ποιοῦσι, ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται ἀποδειλιάν διὰ τὴν τῶν σωμάτων πονηρίαν.

ΒΕΛΤΙΩ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ
ΥΜΩΝ ΠΟΙΕΙΤΕ!

ΜΙΑ ΕΞΕΧΟΥΣΑ ΠΟΛΗ, ΟΠΩΣ Η ΑΘΗΝΑ ΤΟΥ 5ου αι. π.Χ., ΗΤΑΝ ΕΥΛΟΓΟ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΑΥΞΗΜΕΝΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΓΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ. ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΑΥΤΕΣ ΚΑΛΥΠΤΑΝ ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ, ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΑΛΛΟΙ ΗΤΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΜΕΤΟΙΚΟΙ Ή ΚΑΙ ΔΟΥΛΟΙ.

Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ οἱ ἑτέρας πόλεις κατοικοῦντες, πολλὰ ἐν τῷ βίῳ ἐπιτηδεύουσι, ἵνα τὰ ἀναγκαῖα πορίζωνται:

Ναυγικύδης ναύκληρος ὢν περὶ τὴν τοῦ σώματος τροφήν ἑαυτῷ καὶ τοῖς οἰκείοις ὑποῦδαζε, τοῦτ' αὐτό δ' ἔποιον Ἕνων ὁ ἔμπορος καὶ Ξενοκλῆς ὁ κάπηλος.

Γλαύκων ὁ Χολαρχεύς ἐγεώργει καὶ βοὺς ἔτρεφε.

Πολύζηλος ἀπὸ ἀλφιτοποιίας ἑαυτὸν καὶ οἰκέτας ἔτρεφε, ἔτι δέ πολλάκις τῇ πόλει ἐλειτούργει.

Δημέας δέ ἀπὸ χλαμδουρχίας διέτρεφετο, Μεγαρέων δ' οἱ πλείετοι ἀπὸ ἑξωμυδοποιίας.

Οὐκ ὀλίγοι τῶν πολιτῶν τέχνην τινὰ ἐξεμάθανον, οἷον τὴν τῶν λιθοξόων, κεραμέων, τευτόνων, ἐκτυτόμων, καὶ πλείετα ἐπιτήδεια τῷ βίῳ ἐξείργαζοντο.

κατ'τροκο

ΚΑΤΑΓΟΜΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΕΥΡΙΑ. ΕΙΜΑΙ ΑΡΙΣΤΟΣ ΓΝΩΣΤΗΣ ΤΗΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ», ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΜΟΥ ΣΤΡΕΦΟΜΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΩΝ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ ΚΑΙ ΚΑΥΤΗΡΙΑΣΩ ΤΑ ΚΑΚΩΣ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΟΥ. ΤΟ ΕΡΓΟ ΜΟΥ «ΑΛΗΘΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ» ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΗΕΥΧΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΜΟΥ. ΣΕ ΑΥΤΟ, ΜΕ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΛΟΓΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΚΤΙΚΗ ΔΙΑΦΕΣΗ, ΣΑΤΙΡΙΖΩ ΤΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΟΥ ΕΠΙΝΟΩΝΤΑΣ ΕΝΑ ΥΠΕΡΠΟΝΤΙΟ ΤΑΞΙΔΙ ΠΟΥ ΜΕ ΟΔΗΓΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ...

Πλέομεν ὄσον τριακοβίους σταδίου καὶ νῆσῳ μικρᾷ καὶ ἑρήμῃ προσφερόμεθα. Μήναντες δὲ ἡμέρας ἐν τῇ νῆσῳ πέντε, τῇ ἔκτῃ ἔξορμῶμεν καὶ τῇ ὁδῷ καθορῶμεν ἀνθρώπους πολλοὺς ἐπὶ τοῦ πελάγους διαθέντας,

ἅπαντα ἡμῖν προέκοικotas καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ μέγεθ, πλὴν τῶν πόδων μόνον.

Θαυμάζομεν οὖν ὄρῳντες οὐ βαπτιζομένους, ἀλλὰ ὑπερέχοντας τῶν κυμάτων καὶ ἀδεῶς ὁδοιποροῦντας.

ταῦτα γὰρ φέλλινα ἔχουσι

ἀφ' οὗ δὴ οἶμαι, καὶ καλοῦνται φελλόποδες

Οἱ δὲ καὶ προσέρχονται καὶ ἀσπάζονται ἡμᾶς ἑλληνικῇ φωνῇ
λέγουσί τε εἰς Φελλῶ τὴν αὐτῶν πατρίδα ἐπείχεσθαι.

Μέχρι μὲν οὖν τίνος συνοδοιποροῦσι ἡμῖν παραθέοντες, εἴτα
ἀποτρεπόμενοι τῆς ὁδοῦ βαδίζουν εὐπλοῖαν ἡμῖν ἐπευχόμενοι.

Ἡ ἐλάφος εὐμεχέθης ὥρα θέρους διψῶν παραχίγνεται ἐπὶ τινὰ πηγὴν διαυγῇ καὶ βαθεῖαν καὶ πιδὼν ὄρον ἤθελεν προδεῖχεν τῇ τοῦ σώματος ἰδέᾳ.

καὶ μάλιστα μὲν ἐπὶ τὴν φύσιν τῶν κεράτων ὡς κόσμος εἶη παντὶ τῷ σώματι.

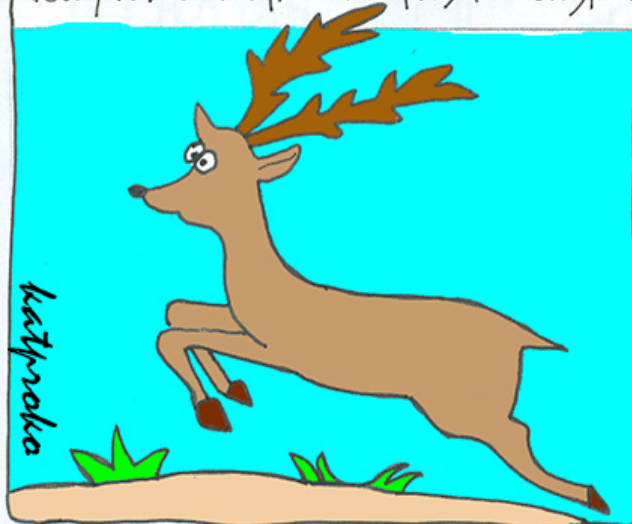
Ἐψαθεν δὲ τὴν τῶν οὐκέων λεπτότητα ὡς οὐχ οἶων τε ὄντων φέρειν πᾶν τὸ βάρος.

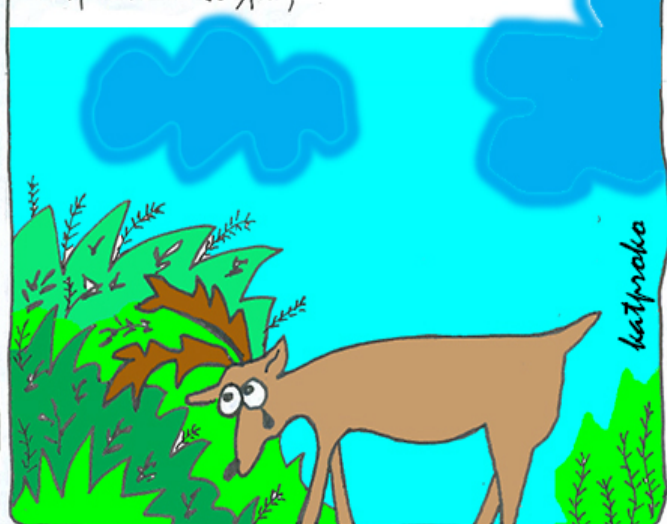
ἐν ᾧ δὲ πρὸς τούτοις ἦν, ὕλακί τε κυνῶν αἰφνιδίως ἀκούεται καὶ κυνηγέται πλησίον.

ὁ δὲ πρὸς φυγὴν ὥρμα καὶ μέχρις
ὅπου διὰ πεδίου ἐποιεῖτο τὸν δρόμον,
ἐβόηετο ὑπὸ τῆς ὠκυτότητος τῶν βελέων.

ἐπεὶ δὲ εἰς πυκνὴν καὶ δαρείαν ὕλην
ἐνέβηεν, ἐμηλακέντων αὐτῷ τῶν
κεράτων ἐάλω,

πέρα μαθὼν ὅτι ἄρα ἀδίκος ἦν τῶν ἰδίων κριτῆς
ψέγων μὲν τὰ βόζοντα, ἐπαινῶν δὲ τὰ προδόντα αὐτόν

ΚΑΤΑΓΟΜΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΑΠΟ ΕΠΙΦΑΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΤΙΜΗΘΗΚΑ ΜΕ ΙΕΡΑΤΙΚΑ ΔΕΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΕΛΑΒΑ ΥΨΗΛΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩ-

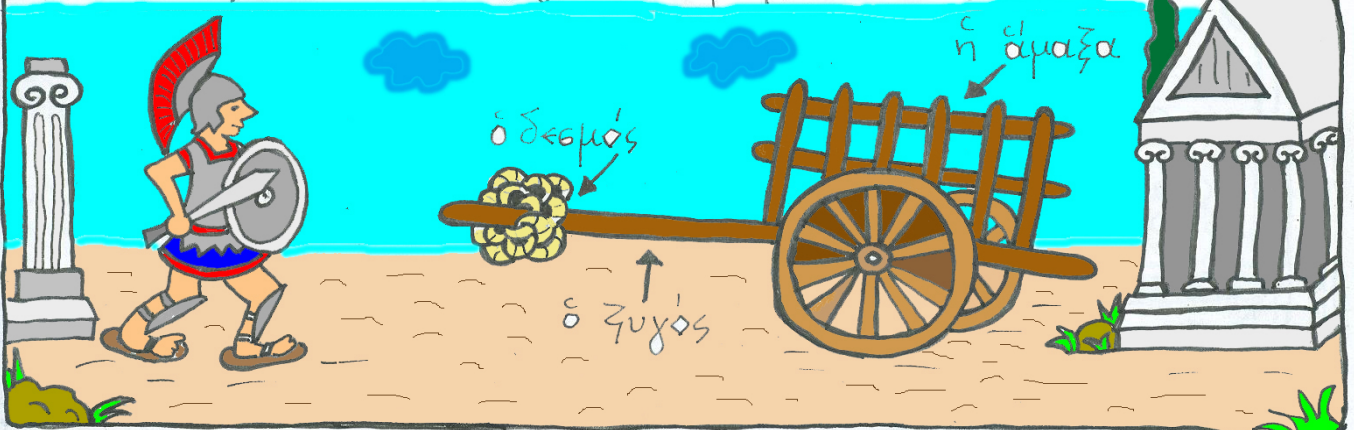
ΑΡΡΙΑΝΟΣ
95 - 175 μ.Χ.

ΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΩΜΑΪΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ. ΝΕΟΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑ ΚΑΙ ΚΑΤΕΓΡΑΨΑ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΤΩΙΚΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ. ΣΤΑ ΜΕΣΑ ΤΟΥ 2^{ΟΥ} ΑΙ. ΠΗΓΑΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΟΠΟΥ ΕΛΑΒΑ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΚΑΙ ΕΚΛΕΧΘΗΚΑ ΕΠΩΝΥ-

ΜΟΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΣΥΝΕΓΡΑΨΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟ-

ΓΡΑΦΙΚΕΣ. ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟ ΕΡΓΟ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ Η «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ». Η ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΗ ΠΗΓΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΕΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ, ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η «ΙΝΔΙΚΗ».

Ἀλέξανδρος δέ ὡς ἐς Γόρδιον παρῆλθε, πόθος λαμβάνει αὐτὸν τὴν ἄμαξαν ἰδεῖν τὴν Γόρδιον, καὶ τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν.

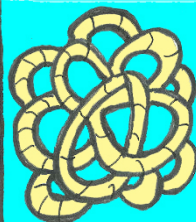

Πρὸς δέ δὴ ἄλλοις καὶ τόδε περὶ τῆς ἀμάξης ἐμυθεύετο,

ὅτις λύσει τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν, τοῦτον χρῆναι ἄρξαι τῆς Ἀσίας.

Ἦν δὲ ὁ δεσμός ἐκ φλοιῶν κρανίας καὶ τοῦτου οὔτε τέλεος οὔτε ἀρχὴ ἐφαίνετο.

Ἀλέξανδρος δέ ὡς ἀπόρως μὲν εἶχεν ἔξευρῖν λύειν τοῦ δεσμοῦ, ἄλυστον δὲ περιδεῖν οὐκ ᾔθελε, μὴ τινα καὶ τοῦτο ἐς τοὺς πολλοὺς κίνησιν ἐρχάσῃται,

παῖσας τῷ ξίφει διέκοψε τὸν
δεσμόν καὶ λελύεθαι ἔφη.

Ἀπηλλάγη δ' οὖν ἀπὸ τῆς ὁμάξης
αὐτὸς τε καὶ οἱ ἄλλοι αὐτὸν ὡς τοῦ
λοχλοῦ τοῦ ἐπὶ τῇ λύσει τοῦ δεσμοῦ
ξυμβεβηκότος.

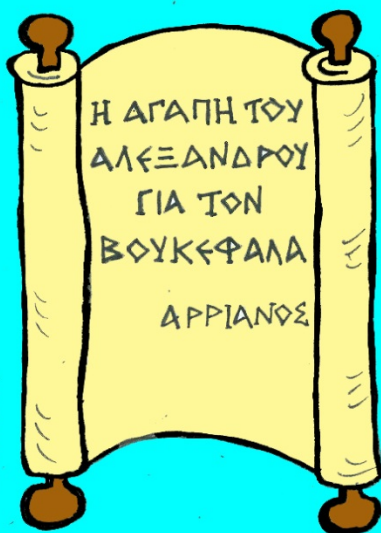

καὶ γὰρ καὶ τῆς νυκτὸς ἐκείνης
βρονταὶ τε καὶ σέλας ἐξ οὐρα-
νοῦ ἐπεσήμεναν.

καὶ ἐπὶ τούτοις ἔδνε τῇ ὑστεραίᾳ
Ἀλέξανδρος τοῖς φήνασι θεοῖς
τὰ τε σημεῖα καὶ τοῦ δεσμοῦ
τὴν λύσιν.

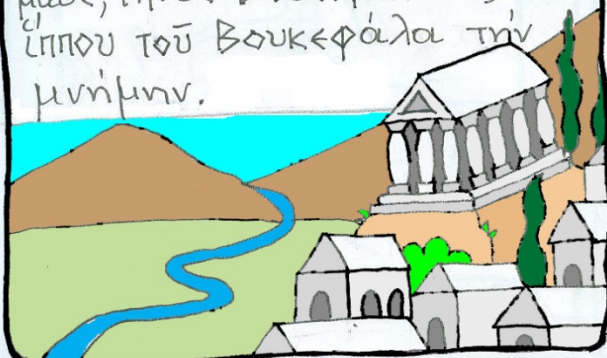

ΦΛΑΒΙΟΣ
ΑΡΡΙΑΝΟΣ
95-175 μ.Χ.

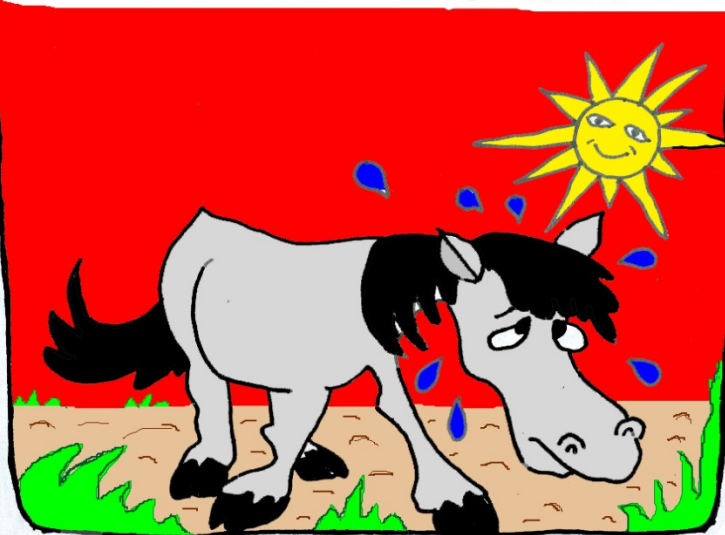

ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΜΟΥ «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ» ΑΦΗΓΟΥΜΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΚΕΦΑΛΑ, ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΥ ΑΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΛΟΓΟΥ ΚΑΤΑΓΡΑΦΩ ΕΝΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΟΝ ΣΤΕΝΟ ΔΕΣΜΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΙΣΤΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΤΟΥ.

«Ἦνα δὲ ἡ μάχη συνέβη καὶ ἔνθεν ὀρμηθεὶς ἔπερασεν τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν πόλεις ἔκτισεν Ἀλέξανδρος. καὶ τὴν μὲν Νίκαιαν τῆς νίκης τῆς κατ' Ἰνδῶν ἐπώνυμον ὠνόμασε, τὴν δὲ Βουκεφάλαν ἐς τοῦ ἵππου τοῦ Βουκεφάλαι τὴν μνήμην.

ὅς ἀπεθάνεν αὐτοῦ ὑπὸ καύματος τε καὶ ἡλικίας καματηρὸς γενόμενος

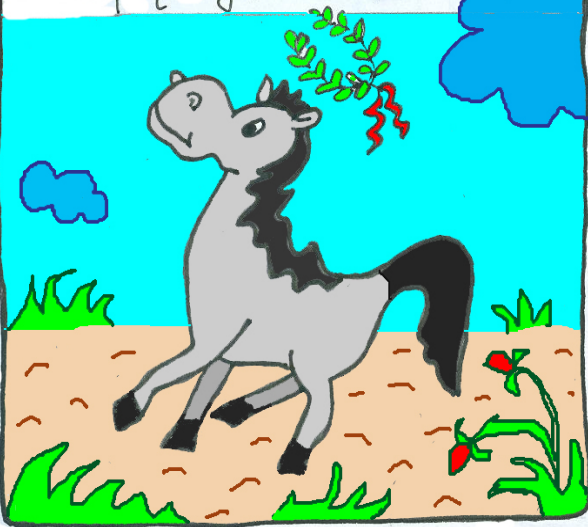
πολλὰ δὲ πρόσθεν ζυγκαμῶν τε καὶ συκινδυνεύσας Ἀλεξάνδρῳ

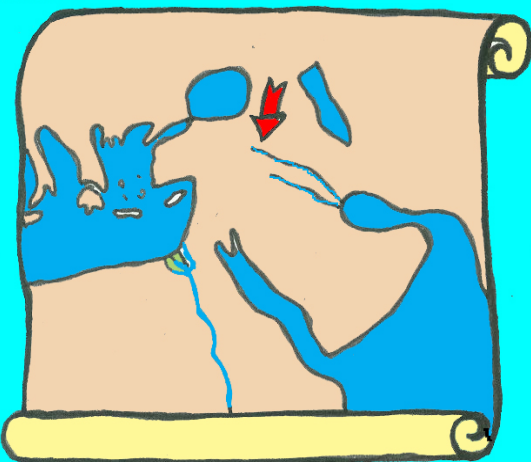
ἀναβαινόμενος τε πρὸς μόνου Ἀλεξάνδρου, ὅτι τοὺς ἄλλους πάντας ἀπηξίου ἀμβάτας,

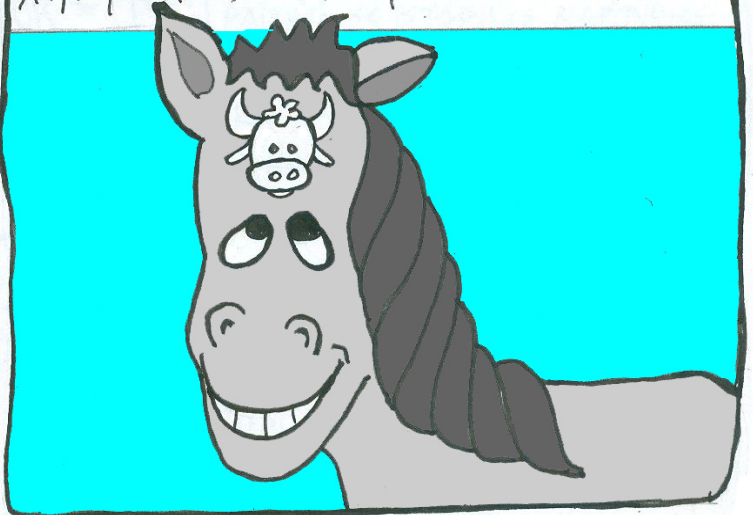
καί μεθέθει μέγας καί τῷ
θυμῷ γενναῖος.

Οὗτος ὁ ἵππος ἐν τῇ Οὐξίων
χώρᾳ ἀφανὴς ἔγένετο Ἀλε-
ξάνδρῳ

Σημεῖον δέ οἱ ἦν βοός κεφαλὴ
ἐγκεκαρχμένη, ἣν ἔτῳ καί τὸ ὄνομα
τοῦτο λέγουσιν ὅτι ἔφερον· οἱ δέ λέγου-
σιν ὅτι λευκὸν δῆμα εἶχεν ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς, μέλας ὧν αὐτὰς, ἥς βοός κεφα-
λὴν μάλιστα εἰκαδμένον.

καὶ Ἀλέξανδρος προεξήρυξεν ἀνὰ τὴν
χώραν πάντας ἀποκτενεῖν Οὐξίους,
εἰ μὴ ἀπάξουσιν αὐτῷ τὸν ἵππον.

Τοσὺν δὲ γὰρ ἐποιδὴ Ἀλεξάνδρῳ ἀμφ' αὐτὸν ἦν.

ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΜΟΥ «ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ», ΠΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥΝΣΕ 40 ΒΙΒΛΙΑ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΣΩΖΕΤΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩ, ΣΥΝΔΥΑΖΩ ΠΟΛΛΕΣ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΠΗΓΕΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΩ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗ ΡΩΜΑΪΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΑΙ ΣΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΚΟΙΝΩ, ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΩ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΜΟΥ ΥΛΙΚΟ ΑΝΕΚΤΟΑΔΟΛΟΓΙΚΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΣΕ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ. ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ΜΕ ΤΟΝ ΔΑΜΩΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΦΙΝΤΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ Η «ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ»

ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΗΣ (1^{ος} αι. π.Χ.)

Διονυσίου τυραννοῦντος Φιντίας τις Πυθαγόρειος ἐπιβεβουλευκῶς τῷ τυράννῳ,

μέλλων δέ τῃς τιμωρίας τυγχάνειν, ῥητήσατο παρὰ τοῦ Διονυσίου χρόνον εἰς τό πρότερον ἂ βούλεται διοικῆσαι δῶσιν δ' ἔφησεν ἑγχυιτῆν τῶν φίλων ἓνα.

ΑΙΤΟΥΜΑΙ ΧΡΟΝΟΝ. ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙ ΕΓΓΥΗΤΗΣ

Τοῦ δέ δυνάετου θαυμάσαντος, εἰ τοιοῦτός ἐστι φίλος ὅς ξαυτὸν εἰς τὴν εἴρκτῃν ἀντ' ἐκείνου παραδώσει.

προεκαλέσατό τινα τῶν γυναικῶν ὁ Φιντίας, Δάμωνα ὄνομα, Πυθαγόρειον φιλόσοφον, ὅς ἑγχυος εὐθύς ζῆνέθη. Τινὲς μὲν οὖν ἐπη- τινὲς δέ τοῦ ἑγχύου νουν τὴν ὑπερβό- προπέτειαν καὶ μα- λὴν τῆς πρὸς τοὺς φίλους εὐνοίας νίαν κατεχίγνωνσκον.

ΕΥΓΕ! ΚΛΑΠ ΚΛΑΠ ΠΡΟΠΕΤΗΣ ΕΙ!

Πρὸς δὲ τὴν τεταχμένην ὥραν ἅπας ὁ δῆμος συνέδραμεν, παραδοκῶν εἰ
φυλάξει τὴν πίστιν Φιντίας, ἥδη δὲ τῆς ὥρας συγκλειούσης Φιντίας ἀνελ-
πίστως ἐπὶ τῆς ἐσχάτης τοῦ χρόνου ῥοπῆς δραμαῖος ἦλθε.

Θαυμάσας οὖν ὁ Διονύσιος ἀπέλυσεν τῆς τιμωρίας τὸν ἐγκαλού-
μενον καὶ παρεκάλεσεν τοὺς ἄνδρας τρίτον ἑαυτὸν εἰς τὴν
φιλίαν προσλαβέσθαι.

Λέων καταμέμφετο Προμηθέα πολλάκις, ὅτι μέγαν αὐτόν ἐπλασεν καὶ καλόν καὶ τῶν ἄλλων θηρίων δυνατώτερον.

«ΤΟΙΟΥΤΟΣ Δ' ΕΨΝ», ἔφασκε, «Τὸν ἄλεκτρυόνα φοβοῦμαι».

καὶ ὁ Προμηθεὺς ἔφη: «Τί με μάτην αἰτιά; Τὰ γὰρ ἐμὰ πάντα ἔχεις, ὅσα πλάττειν ἐδυνάμην· ἡ δὲ σοῦ ψυχὴ πρὸς τοῦτο μόνον μαλθακὴ ἔστι».

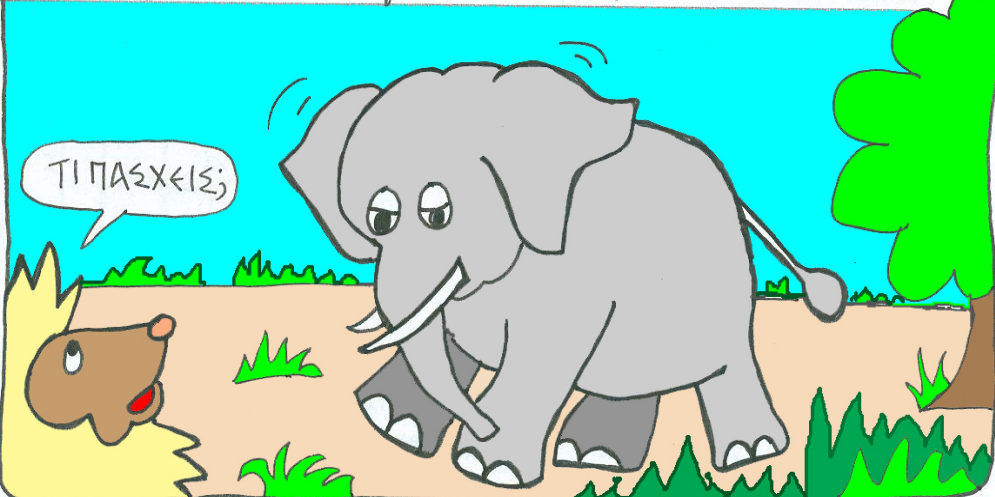
ἔκλαιεν οὖν ἑαυτὸν ὁ Λέων καὶ τῆς δειλίας καταμέμφετο καὶ τέλος ἀποθανεῖν ἤθελεν.

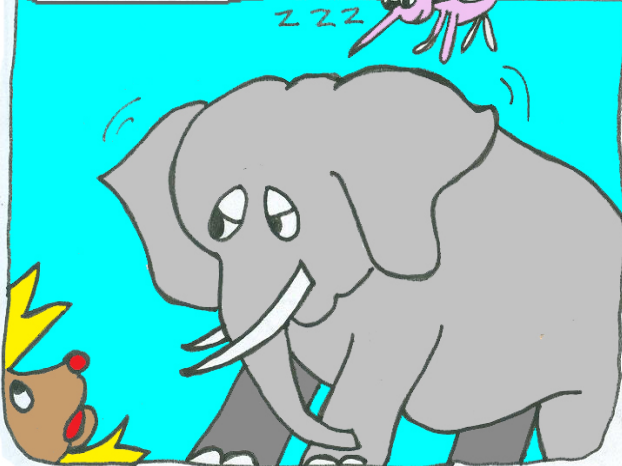
Οὕτω δὲ γνῶμης
ἔχων ἐλέφαντι
περιτυχάνει καὶ
ὄρων διαπαντός
τὰ ὦτα κινεῖντα

«Τί πάσχεις», ἔφη,
«καὶ τί ποτε οὐδέ μικρόν ἀτρεμεῖ σου τό οὖς;»

καὶ ὁ ἐλέφας κατὰ τύχην, πε-
ριπτάντος αὐτῷ κώνωπος, «Ὀρᾶς»
ἔφη, «τοῦτο τὸ βραχὺ, τὸ βομβοῦν,
ἦν εἰσδύνη μου τῇ τῆς ἀκοῆς ὁδῷ,
τ'έθνηκα».

καὶ ὁ λέων, «Τί οὖν ἔτι ἀποθνήσκειν»,
ἔφη, «με δεῖ τοσοῦτον ὄντα καὶ ἐλέ-
φαντος εὐτυχέστερον, ὅσον κρείττων
κώνωπος ὁ ἀλεκτρυών;»

Ο ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΛΙΒΕΡΑΛΙΣ (2^{ος} αλ. μ.Χ.) ΕΖΗΣΕ ΣΤΗ ΡΩΜΗ ΚΑΙ ΑΣΧΟΛΗΘΗΚΕ ΜΕΤΗ ΜΥΘΟΓΡΑΦΙΑ. ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ «ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ» ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΙ ΣΕ ΠΕΣΟ ΛΟΓΟ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΣΕ ΖΩΑ Ή ΣΕ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ. ΜΕΤΑΞΥ ΑΥΤΩΝ ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΥΘΟ ΤΟΥ ΛΕΥΚΙΠΠΟΥ, ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΚΟΡΙΤΣΙ ΚΑΙ ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ ΘΕΪΚΗ

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΘΕΙ ΣΕ ΑΓΟΡΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ ΘΑΝΑΤΩΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΟΥ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΑ.

Γαλάτεια ἡ ἑυρυτίου τοῦ Σπάρτωνος
εὐνεζύχη ἐν Φαιστῷ τῆς Κρήτις
Λάμπρῳ τῷ Πανδίωνος, ἀνδρὶ τὰ
μὲν εἰς γένος εὖ ἔχοντι, βίου δέ
ἐνδεῇ.

Ὅςτος ἐπεὶ δὲ ἐγκύμων ἦν ἡ Γαλάτεια
ἠΰξατο μὲν ἄρρενα γενέσθαι αὐτῷ
παῖδα, προηγόρευσε δέ τῃ γυναικί, εἰάν
γεννήσῃ κόρην, ἀφανίσαι.

Τῇ δέ Γαλατεῖα θυγάτηρ ἐγένετο.
καὶ κατακτεῖραβα τό βρέφος καὶ
τὴν ἐρήμιαν τοῦ οἴκου λοχισαμένη,
ἐψεύσατο τὸν Λάμπρον ἄρρεν
λέγουσα τεκεῖν καὶ ἐξέτρεφεν
ὡς παῖδα κοῦρον ὀνομάσασα
Λεύκιππον.

Ἐπεὶ δέ ἠΰξετο ἡ κόρη καὶ ἐγένετο
ἀφάτοντι κάλλος, δεῖσασα τὸν Λάμπρον ἡ
Γαλάτεια, κατέφυγεν εἰς τὰ τῆς Λητοῦς
ἱερὸν καὶ πλείστα τὴν θεὸν ἱκέτευσεν,

ΠΑΤΡΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ἡ ἀνὴρ γένει Μάρδος παῖδας ἔχεν ἑπτά.

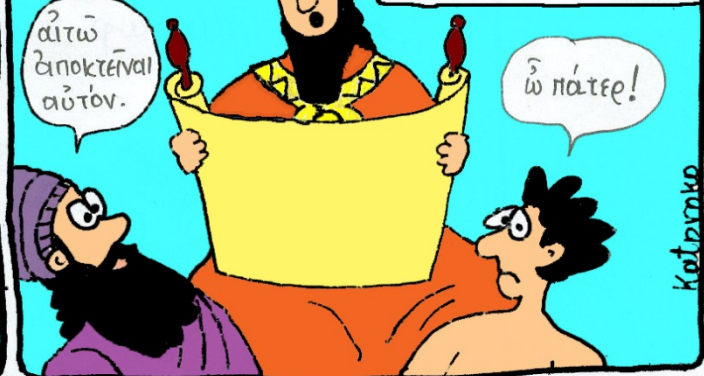
Τούτων ὁ νεώτατος καὶ αὐτὰ πολλὰ τοὺς ἄλλους εἰργάζετο.

καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐπειράτο αὐτόν ὁ πατήρ ἐυδμίζειν λόγῳ.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπειθετο, πρὸς τοὺς δικαστὰς ἦγαγε καὶ ὅσα αὐτῷ ἐτετόλμητο ἀκριβῶς κατηγόρησε, καὶ ἤτελλεν ἀποκτείνειν τὸν νεανίσκον.

Οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν καὶ ἀμφοτέρους ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην ἤγαγον. Τὰ αὐτὰ δὲ λέγοντος τοῦ Μάρδου, βασιλεὺς ἔφη:

Ὁ δὲ ἔφη:

πάντων μάλιστα· ἐπεὶ καὶ ὅταν τῶν θυομένων θριδαικινῶν τὰς ἐκφύσεις τὰς πυρρὰς ἀφαιρῶ, οὐδὲν ἢ μήτηρ αὐτῶν λυπεῖται, ἀλλὰ θάλλει μᾶλλον καὶ χλυκίῳ γίνεται.

Εἴτα τολμήσεις τὸν υἱόν ἀποθνήσκοντα ὑπομείναι;

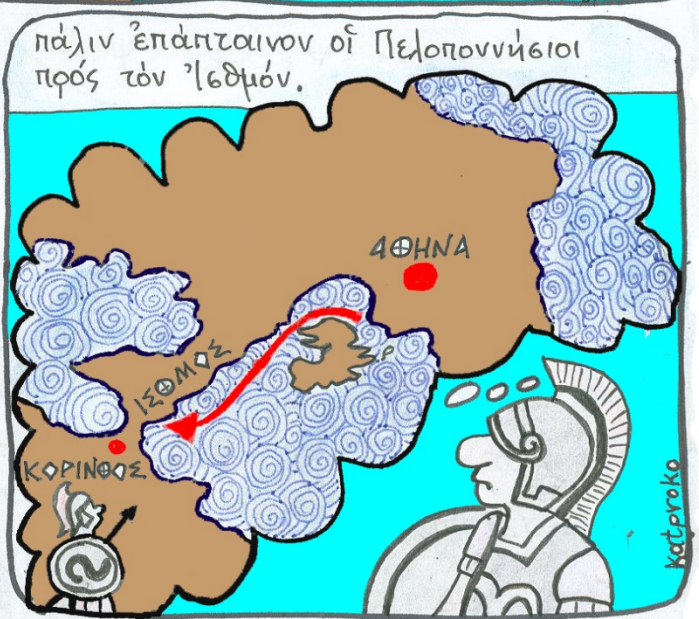
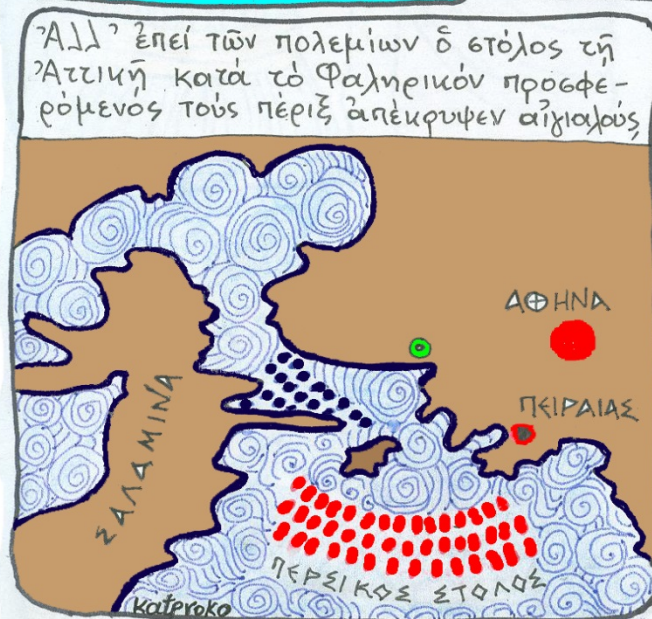
Ταῦτα αἰνέουσαι Ἀρταξέρξης ἐπήνερε μέν τόν ἄνδρα καί
τῶν βασιλικῶν διαδοτῶν ἐποίησεν ἓνα, εἰπὼν ὅτι

ὁ περὶ τῶν ἰδίων παίδων
οὕτω δικαίως ἀποφαινόμενος,
πάντως καί ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις
ἔσται δικαστής καί ἀδέκατος

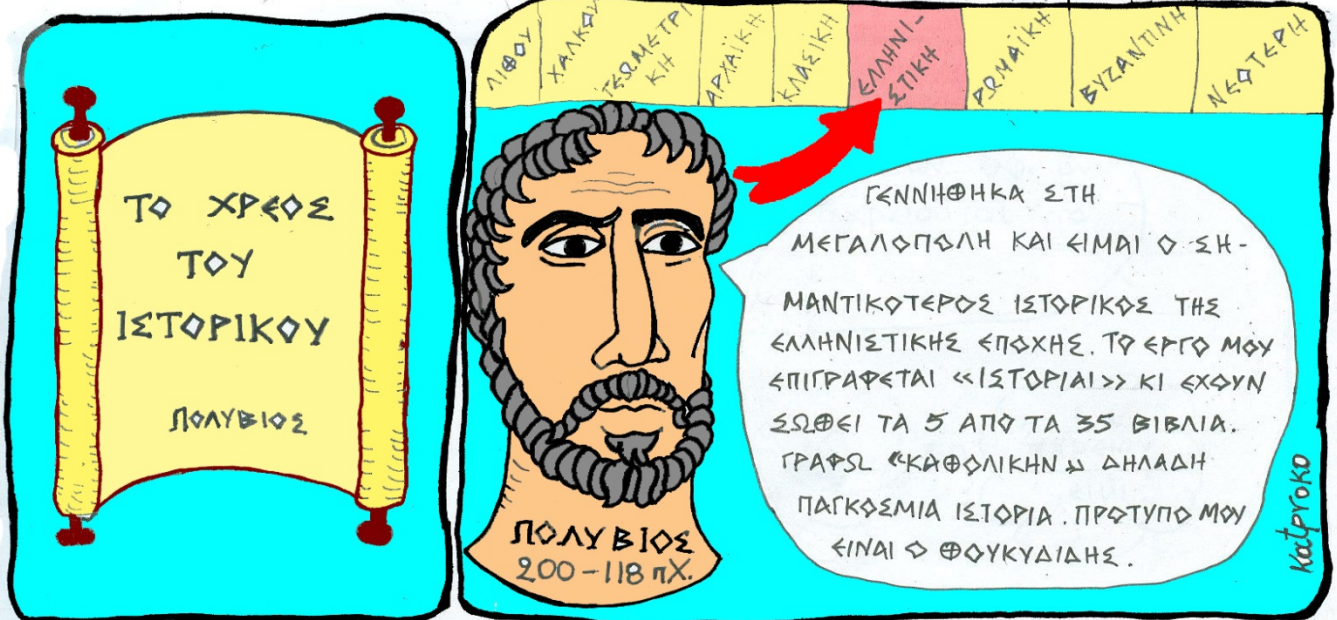

ἀφῆκε δέ καί τόν νεανίαν τῆς τιμωρίας,
ἀπειλῶν αὐτῷ θανάτου,
ἐάν ἀδιυῶν φωραθῇ ἕτερα.

Ὡς περ γὰρ ζῶου τῶν ὀψέων
ἀφαιρεθείων ἀχρειοῦται τὸ
ὅλον,

ἀχρεῖον
εἶμι!

οὕτως ἔξ' ἱστορίας ἀναίρεθείσης
τῆς ἀληθείας τὸ καταλειπόμενον
αὐτῆς ἀνωφελές γίνεται διήγημα.

ΑΛΗΘΕΣ
ΕΣΤΙ!

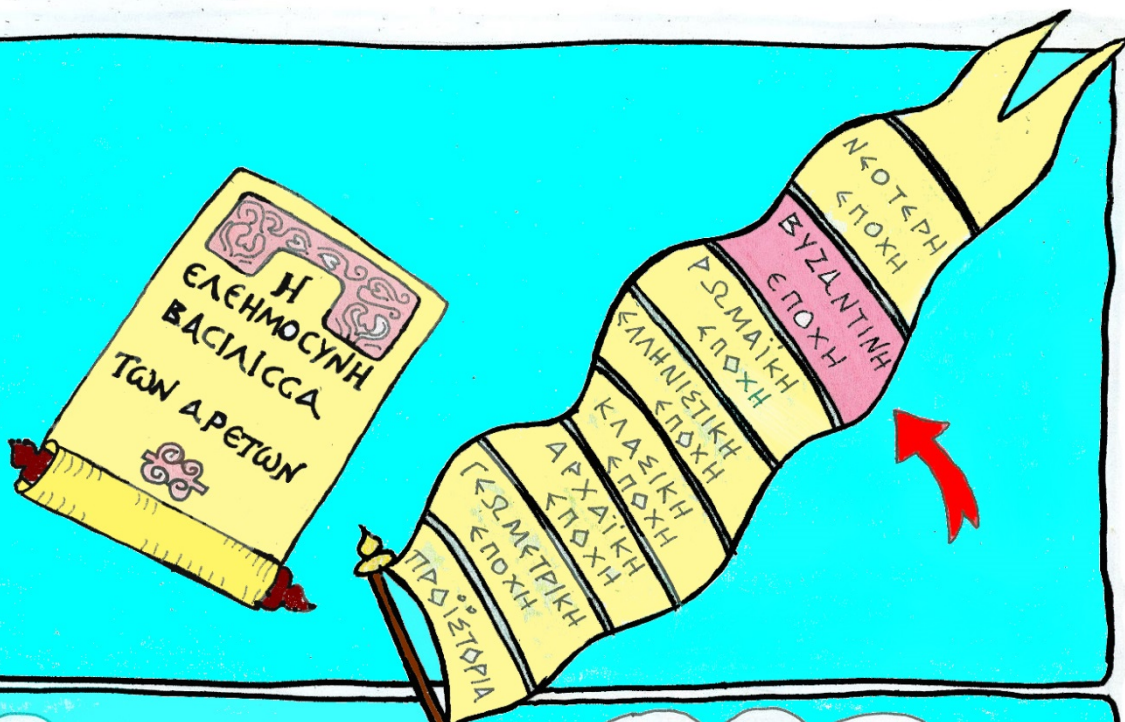
ἱστορία ἄνευ
ἀληθείας ἔστι
ἀνωφελές διήγημα!

πλήττω!

katproko

ΘΑ ΔΩΣΩ
ΚΥΡΑΓΙΟ ΣΕ ΚΑΘΕ
ΑΝΙΣΧΥΡΟ

ΕΝΩ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΑ ΕΧΟΥΝ
ΟΛΑ ΚΟΙΝΑ, ΤΟΝ ΘΡΑΝΟ, ΤΟΝ
ΗΛΙΟ, ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ, ΤΑ
ΑΣΤΕΡΙΑ, ΔΕ ΘΕΛΟΥΝ
ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΑ ΚΑΙ
ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ!

ΘΑ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΩ ΤΗΝ
ΑΔΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑ

ΘΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΩ
ΤΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ.

ΟΡΑΜΑΤΙΖΟΜΑΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΔΟ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΠΛΟΤΗΤΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
354 - 407 ΕΧ.

katproko

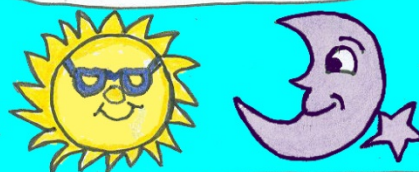

Ἀγαπητοί, μὴ γινώμεθα τῶν ἀλόγων θηριωδέστεροι. Ἐκείνοις πάντα κοινὰ καὶ ὁδὸν τοῦ ἁ-
λου πλέον ἔχει.

ἐγὼ δὲ ἄνθρωπος ὢν, θηρίου
χίην παλεώτερος, μυρίων πενή-
των τροφὰς μιᾷ κατακλείων
οἰκίᾳ.

Τὰ περιττὰ δὲ
ποιήσωμεν χεῖριμα,
τὸν πολὺν προέμενοι
πλοῦτον, καὶ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,
κάν μυρία πεπλημ-
μεληκότες ὦμεν
ὁ Θεὸς μεταδώσει
ἡμῖν ευχυνώμενης.

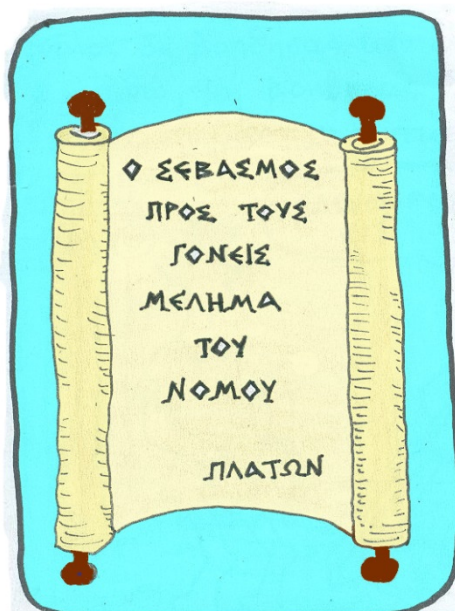

καίτοι γε οὐχ ἡ φύσις ἡμῖν
μόνη κοινή, ἀλλὰ καὶ ἕτερα
πλείονα· οὐρανὸς κοινὸς καὶ
ἥλιος καὶ βελήνη καὶ ἀστέ-
ρες καὶ αἴηρ καὶ θάλασσα
καὶ γῆ καὶ ζωὴ καὶ τελευτὴ
καὶ γῆρας καὶ νόσος καὶ
ὕγεια καὶ χρεῖα τροφῆς
καὶ ἐνδυμάτων.

Ὁ γὰρ θάνατος
τῆς μὲν ἀπολαύσεως ἀπάχει
πρὸς δὲ τὰς εὐδυνας ἄχει· οἷον
οὐδὲν μὴ τοῦτο γένηται, πολλὴ
χρησώμεθα τῇ ἐλεημοσύνῃ. Αὐ-
τὴ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
ἀρετῶν, ἢ καὶ ἐξαιρήσεται
ἡμᾶς τῆς τιμωρίας.

πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον ταῦς
ἐν τοσούτοις κοινωνοῦντας
ἀλλήλους ἐν τοῖς χρήματιν
οὕτως εἶναι πλεονέκτας, καὶ
τὴν αὐτὴν μὴ διατηρεῖν ἴσο-
νομίαν;

Katproko

Katproko

δοῦλος δὲ βοηθήσας μὲν ἐλεύθερος
γενέσθω, μὴ βοηθήσας δὲ πληγὰς
ἐκατὸν τῇ μάστιγι τυπτέσθω.

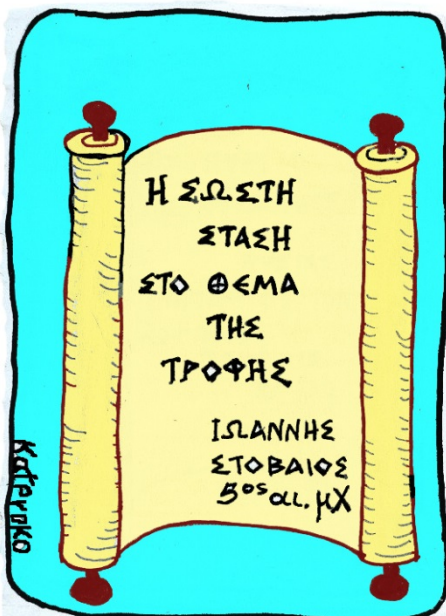
Ἐάν δέ τις ὀλφῇ δίαινην αἰκίας χονέων,
πρῶτον μὲν φευγέτω ἀειφυγίαν ἐξ
ᾧ αὖτεως εἰς τὴν ἄλλην χώραν καὶ

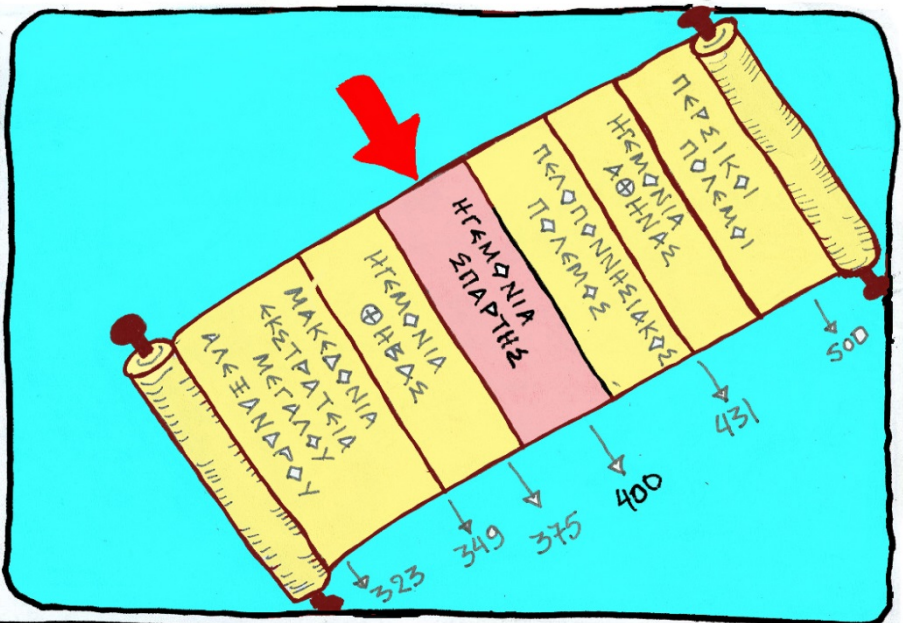
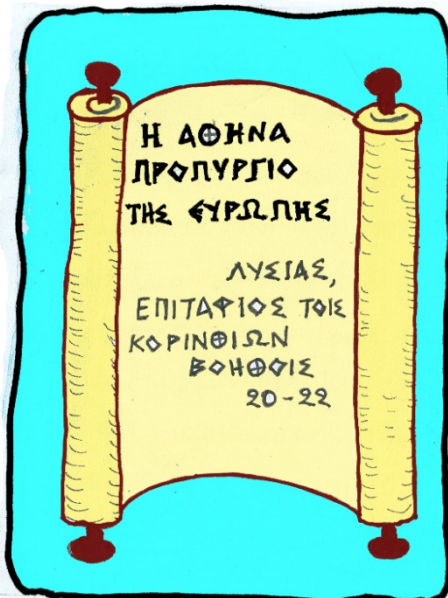
πάντων ἱερῶν εἰρχέσθω, κατελθὼν δὲ θανάτῳ ζημιουέσθω. Ἐάν δέ τις
ἐλεύθερος τῷ τοιούτῳ συμφάγῃ ἢ συμπίῃ ἢ τινα τοιαύτην ἄλλην κοινωνίαν

κοινωνήσῃ ἢ καὶ μόνον
ἐντυγχάνων που προβάπη-
ται ἐκὼν, μήτε εἰς ἱερὸν
ἔλθῃ μηδὲν μὴτ' εἰς ἀ-
γορὰν μὴτ' εἰς πόλιν
ὅπως πρότερον ἢ
καθήρηται.

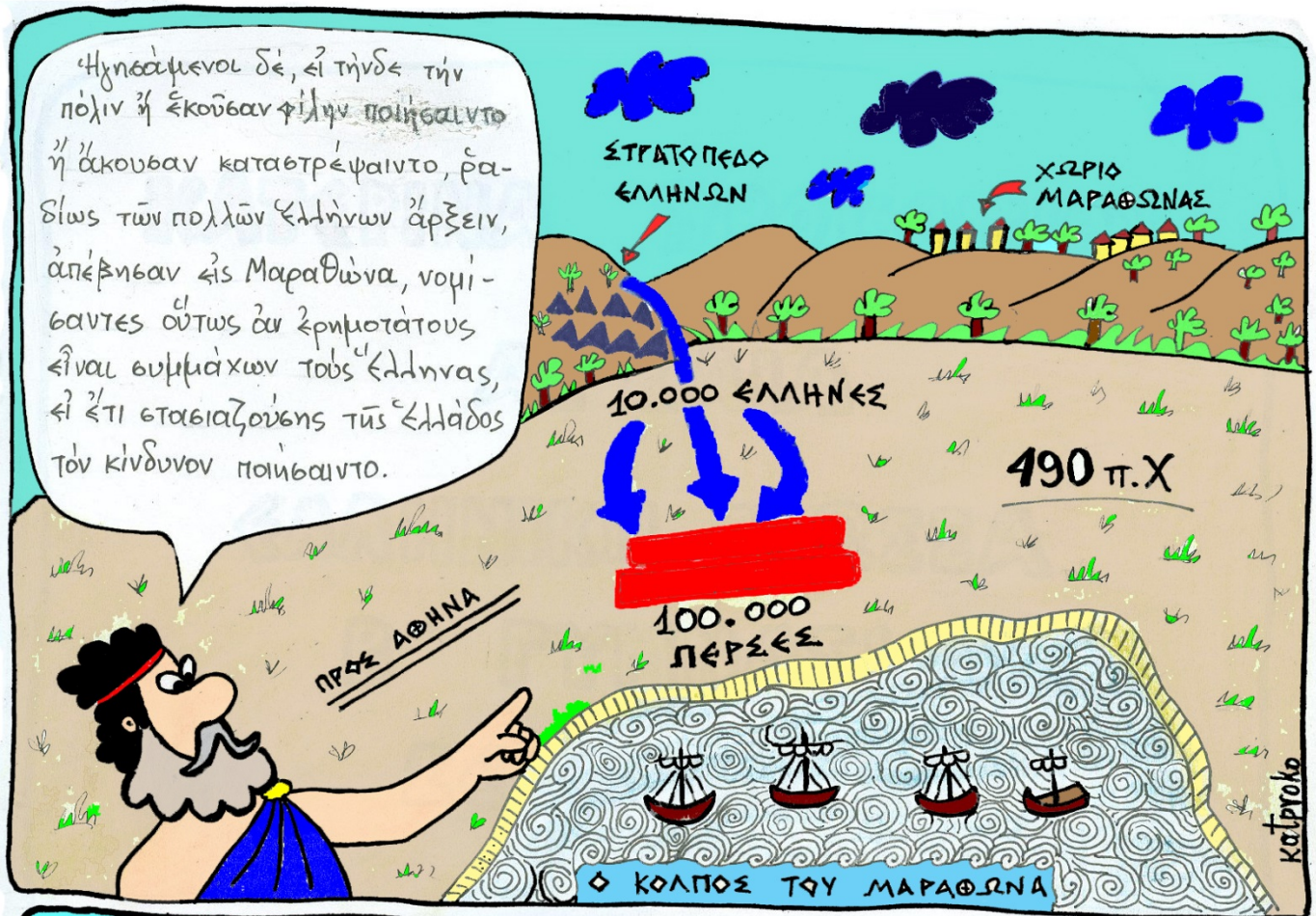

ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΣΑΝ ΜΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΑΠΑΝΗ ΜΕΓΑΛΟ- ΠΡΕΠΗ ΤΕΛΕΤΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΠΟΛΕΜΙΕΤΩΝ. Η ΤΕΛΕΤΗ ΑΥΤΗ ΕΚΚΛΙΝΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΦΩ- ΝΗΣΗ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΛΟΓΟΥ ΑΠΟ ΕΠΙΦΑΝΗ ΑΝΔΡΑ ΠΟΥ ΟΡΙΖΟΤΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ. ΤΟ ΑΠΟΣΠΑ- ΣΜΑ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΠΙΤΑΦΙΟ ΛΟΓΟ- ΠΟΥ, ΠΙΘΑΝΟΝ, ΣΥΝΤΕ- ΦΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΥΣΙΑ- ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ (395- 387 π.Χ), ΠΟΥ ΔΙΕΞΗΓΑΓΑΝ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΕΝΟΙ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ, ΟΙ ΘΗΒΑΙΟΙ, ΟΙ ΑΡΓΕΙΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ, ΚΑΙ ΤΟΝΙΖΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟ- ΚΡΟΥΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΣΙΚΩΝ ΚΙΝΑΥΝΟΥ.

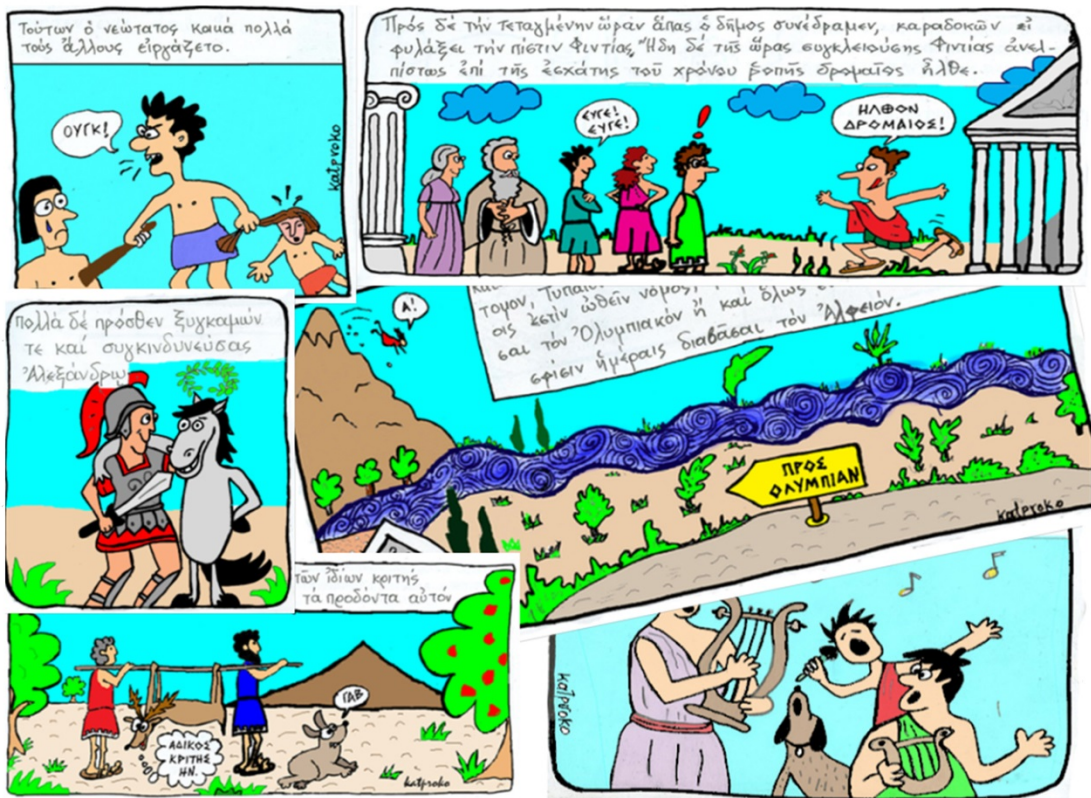
Κατερίνα Προκοπίου

ΑΡΧΑΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Τ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΣΕ COMICS

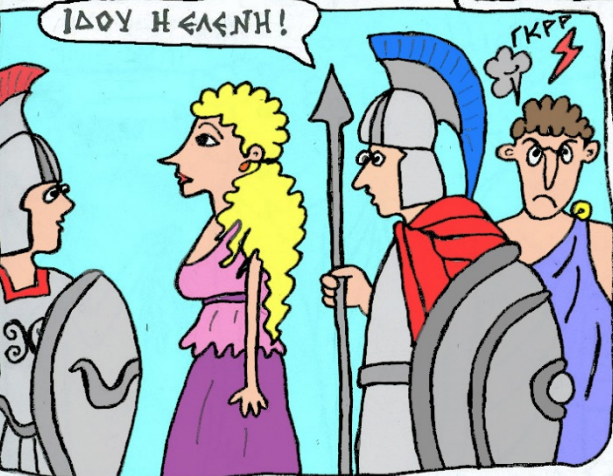

Ο ΗΡΟΔΟΤΟΣ, ΠΡΟΣΠΑΘΩΝΤΑΣ ΝΑ ΕΡΜΗΝΕΥΣΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΑΛΟΤΗΤΑ ΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗΣ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΟΥΣ ΠΕΡΙΕΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ, ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΤΗΝ ΕΚΔΟΧΗ ΟΤΙ ΑΥΤΗ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΤΙΜΩΡΗΘΕΙ ΜΗΔΕΙΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΗ ΑΙΣΤΟΣΤΟ ΕΞ ΤΑΝ ΛΟΥΗ

ΑΡΠΑΓΙΞΕ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. Ο ΠΑΡΗΣ ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΗΝ ΤΡΟΙΑ ΒΕΒΑΙΩΣ ΠΩΣ ΔΕΝ ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ ΝΑ ΘΕΞΑΙΤΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΗΣ ΑΡΠΑΓΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ. ΟΤΑΝ ΑΥΤΟΙ ΑΠΑΙΤΗΣΑΝ ΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΓΥΠΤΙΩΝ ΙΕΡΕΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡΑΤΙΘΕΤΑΙ Β' ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΗΣ, ΟΙ ΤΡΩΙΣΧΥΡΙΣΤΗΚΑΝ ΟΤΙ ΔΕ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΕΠΑΚΟΘΗΣΕ Ο ΤΡΩΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ. ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΤΡΟΙΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΩΣ ΘΕΪΚΗ ΒΟΥΛΗΣΗ, ΚΑΘΩΣ ΤΟ ΘΕΪΟΝ ΘΕΛΗΣΕ

ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ ΦΑΝΕΡΟ ΟΤΙ ΤΑ ΣΟΒΑΡΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ (ΟΠΩΣ Η ΑΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΠΑΡΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΕΝΕΛΑΟ ΠΟΥ ΤΟΝ ΦΙΛΟΞΕΚΛΟΥΣΕ) ΕΠΙΣΥΡΟΥΝ ΟΛΕΘΡΙΚΕ ΣΥΝΕΠΕΙΚΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΤΑ ΔΙΑΠΡΑΤΤΟΥΝ.

Εἰ ἐν Ἰλίῳ ἔλεν ἦν, ἀπέδοντο ἅν αὐτὴν τοῖς ἔλλησιν οἱ Τρῶες, ἔκοντος γὰρ ἡ ἄκοντος Ἀλεξάνδρου.

Οὐ γὰρ δὴ οὕτω φρενοβλαβὴς ἦν Πρίαμος οὐδὲ οἱ ἄλλοι Τρῶες, ὥστε τοῖς ἑστέροις σώματι καὶ τοῖς τέκνοις καὶ τῇ πόλει κινδυνεύειν ἐβούλοντο, ὅπως Ἀλέξανδρος ἔλεν ἡ συνοικῇ

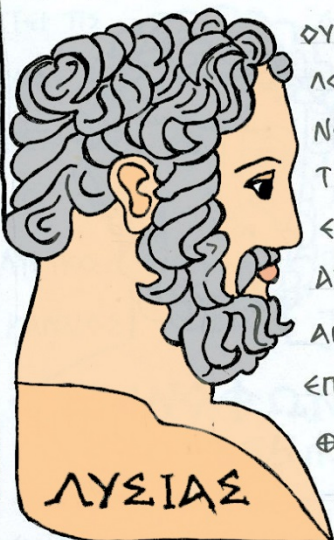
Εἰ δέ τοι καὶ ἐν τοῖς πρώτοις χρόνοις ταῦτα ἐχίγνωσκον, ἔπει πολλοὶ μὲν τῶν ἄλλων Τρώων, μάλιστα δὲ οἱ αὐτοῦ υἱεῖς, ὅποτε συρμίσχοντο τοῖς ἔλλησιν, ἀπώλλυντο, Πρίαμος, εἰ καὶ αὐτὸς ἔλεν ἡ συνῶκει, ἀπέδωκεν ἅν αὐτὴν Μενελάῳ, ἵνα αὐτὸς καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ ἀπαλλαχθεῖεν τῶν παρόντων κακῶν.

Ἀλλ' οὐ γὰρ εἶκον ἔλεν ἡ ἀποδοῦναι οὐδέ λέγουσιν αὐτοῖς τὴν ἀλήθειαν ἐπίστευον οἱ ἔλληνες, ὥς μὲν ἐγὼ χνῶρην ἀποφαίνομαι, τοῦ δαιμονίου παρασκευάζοντος ὅπως πανωλεθρία ἀπολόμενοι καταφανέες τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις ποιήσωσι, ὥς τῶν μεγάλων ἀδικημάτων μεγάλαί εἰσι καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν.

ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΣΑΝ ΜΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΑΠΑΝΗ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ ΤΕΛΕΤΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ. ΕΠΙΣΤΕΓΑΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΕ Η ΕΚΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΛΟΓΟΥ ΑΠΟ ΕΠΙΦΑΝΗ ΑΝΑΡΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ. ΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΠΙΤΑΦΙΟ - ΠΟΥ, ΠΙΘΑΝΟΝ, ΞΥΝΤΕΦΗΚΕ ΑΠΟ ΤΩΝ ΛΥΣΙΑ-ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.

«ΩΣΤΕ ΠΡΟΣΗΚΕΙ ΤΟΥΤΟΥΣ ΕΥΔΑΙΜΟΝΕΣΤΑΤΟΥΣ ΉΧΕΙΒΑΙ, ΟΙΤΙΝΕΣ ΥΠΕΡ ΜΕΧΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΣΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΝΤΕΣ ΟΥΤΩ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΞΤΕΛΕΥΤΙΒΑΝ, ΟΥΚ ΞΠΙΤΡΕΨΑΝΤΕΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΩΝ Τῇ ΤΥΧῃ, ΟΥΔ' ΑΝΑΜΕΙΝΑΝΤΕΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ, ΑΛΛ' ΕΚΛΕΞΑΜΕΝΟΙ ΤΟΝ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ.

ΚΑΙ ΓΑΡ ΤΟΙ ΑΓΗΡΑΤΟΙ ΜΕΝ ΑΥΤΩΝ ΑΙ ΜΝΗΜΑΙ, ΖΗΛΩΤΑΙ ΔΕ ΥΠΟ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΙ ΤΙΜΑΙ· ΟΙ ΠΕΝΘΟΥΝΤΑΙ ΜΕΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ ΩΣ ΘΝΗΤΟΙ, ΥΜΝΟΥΝΤΑΙ ΔΕ ΩΣ ΑΘΑΝΑΤΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΡΕΤΗΝ.

ΚΑΙ ΓΑΡ ΤΟΙ ΘΑΠΤΟΝΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ, ΚΑΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΙΘΕΝΤΑΙ ΞΠ' ΑΥΤΟΙΣ, ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΕΣΦΙΑΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΟΥ, ΩΣ ΑΞΙΟΥΣ ΞΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΞΝΤΩ ΠΟΛΕΜΩ ΤΕΤΕΛΕΥΤΗΚΟΤΑΣ ΤΑΙΣ ΑΥΤΑΙΣ ΤΙΜΑΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΘΑΝΑΤΟΥΣ ΤΙΜΑΕΘΑΙ.

ΞΧΩ ΜΕΝ ΦΩΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΖΩ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΖΗΛΩ, ΚΑΙ ΜΟΝΟΙΣ ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΟΪΜΑΙ ΚΡΕΙΤΤΟΝ ΕΊΝΑΙ ΧΕΝΕΘΑΙ, ΟΙΤΙΝΕΣ, ΞΠΕΙΔῃ ΘΝΗΤΩΝ ΒΩΜΑΤΩΝ ΞΤΥΧΟΝ, ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΜΝΗΜΗΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΡΕΤΗΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΤΕΧΙΛΗΝ.

κατ'προκο

ΣΤΟ ΔΙΑΛΟΓΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ "ΙΕΡΩΝ", Ο ΞΕΝΟΦΩΝ ΕΚΘΕ-
 ΤΕΙ ΤΙΣ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΔΙΞΟΔΑ ΤΟΥ
 ΜΟΝΑΡΧΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ, ΚΑΙ ΜΑ-
 ΛΙΣΤΑ ΟΠΩΣ ΤΑ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ
 ΜΟΝΑΡΧΗΣ. ΣΥΖΗΤΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ
 ΛΥΡΙΚΟ ΠΟΙΗΤΗ ΣΕΙΜΩΝΙΔΗ ΤΟΝ ΚΕΙΟ, Ο ΤΥ-
 ΡΑΝΝΟΣ ΤΩΝ ΣΥΡΑΚΟΥΣΕΩΝ ΙΕΡΩΝ Α' ΑΠΟ-
 ΜΥΘΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ
 ΠΑΝΙΣΧΥΡΟΥ ΜΟΝΑΡΧΗ ΤΗΝ

ΞΕΝΟΦΩΝ
430-355 Π.Χ

ΟΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΛΟΓΙΚΟ ΝΑ ΕΧΕΙ ΕΝΑΣ ΑΠΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ. ΤΟ ΣΥΜΠΕ-
 ΡΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ Η ΜΟΝΑΡΧΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΩΦΕΛΙΜΗ ΟΥΤΕ ΓΙΑ
 ΤΟΝ ΜΟΝΑΡΧΗ ΟΥΤΕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ.

katproka

ΕΙ' ΔΕ ΘΥ ΟΙΕΙ ΩΣ ΠΛΕΙΩ ΎΧΩΝ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΩΝ
 ΚΤΗΜΑΤΑ Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ
 ΠΛΕΙΩ ΑΠ' ΑΥΤΩΝ ΕΥΦΡΑΙΝΕΤΑΙ, ΟΥΔΕ

ΤΟΥΤΟ
 ΟΥΤΩΣ
 ΕΧΕΙ, Ω
 ΣΕΙΜΩΝΙΔΗ,

ΟΥΤΩ ΚΑΙ Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΟΥΧ ΉΤΑΝ ΤΩΝ
 ΙΔΙΩΤΩΝ ΠΛΕΙΩ ΦΑΙΝΗΤΑΙ ΎΧΩΝ, ΤΟΤ'
 ΕΥΦΡΑΙΝΕΤΑΙ, ΑΛΛ' ΉΤΑΝ ΕΤΕΡΩΝ ΤΥΡΑΝ-
 ΝΩΝ ΕΛΑΤΤΩ ΎΧΗ, ΤΟΥΤΩ ΛΥΠΕΙΤΑΙ.
 ΤΟΥΤΟΥΣ ΧΑΡ ΑΝΤΑΧΩΝΕΤΑΣ ΗΓΕΙΤΑΙ
 ΑΥΤΩ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ.

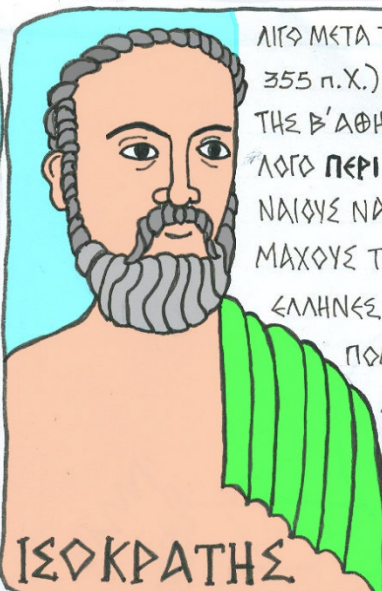
ΑΛΛ' ΩΣΠΕΡ ΟΙ ΑΘΛΗΤΑΙ ΟΥΧ ΉΤΑΝ ΙΔΙΩΤΩΝ
 ΧΕΝΩΝΤΑΙ ΚΡΕΙΤΤΟΝΕΣ, ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΣ ΕΥΦΡΑΙΝΕΙ,
 ΑΛΛ' ΉΤΑΝ ΤΩΝ ΑΝΤΑΧΩΝΙΕΤΩΝ ΗΤΤΟΥΣ ΤΟΥΤ'
 ΑΥΤΟΥΣ ΑΝΙΩ,

ΟΥΔΕ ΧΕ ΘΑΤΤΟΝ ΤΙ ΧΙΓΝΕΤΑΙ ΤΩ ΤΥΡΑΝΝΩ Ή ΤΩ ΙΔΙΩΤΗ
 ΩΝ ΞΕΠΙΘΥΜΕΙ. Ο ΜΕΝ ΓΑΡ ΙΔΙΩΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ Ή ΑΓΡΟΥ Ή ΟΙΚΕΤΟΣ
 ΞΕΠΙΘΥΜΕΙ, Ο ΔΕ ΤΥΡΑΝΝΟΣ Ή ΠΟΛΕΩΝ Ή ΧΩΡΑΣ, ΠΟΛΛΗΣ Ή ΛΙΜΕΝΩΝ
 Ή ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΝ ΙΣΧΥΩΝ [...]. ΑΛΛΑ ΜΕΝΤΟΙ ΚΑΙ ΠΕΝΗΤΑΣ ΞΥΚΕΙ ΟΥΧ
 ΟΥΤΩΣ ΕΛΙΓΟΥΣ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΩΝ ΩΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΤΩΝ ΤΥΡΑΝΝΩΝ. ΟΥ
 ΧΑΡ ΤΩ ΑΡΙΘΜΩ ΟΥΤΕ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΟΥΤΕ ΤΑ ΟΛΙΓΑ, ΑΛΛΑ
 ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΧΡΗΜΕΙΣ. ΩΣΤΕ ΤΟΙ ΜΕΝ ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΝΤΑ ΤΑ ΙΚΑΝΑ
 ΠΟΛΛΑ ΖΕΤΕΙ, ΤΑ ΔΕ ΤΩΝ ΙΚΑΝΩΝ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ
 ΟΛΙΓΑ. ΤΩ ΟΥΝ ΤΥΡΑΝΝΩ ΤΑ ΙΚΑΝΑ
 ΗΤΤΟΥΣ ΠΟΛΛΑΠΛΟΙΟΝ
 ΕΣΤΙΝ ΕΙΣ
 ΤΑ

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΑΠΑΝΗΜΑΤΑ Ή ΤΩ ΙΔΙΩΤΗ.

ΛΙΓΟ ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ (357-355 π.Χ.), ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΕ ΤΗΝ ΑΦΟΡΜΗ ΔΙΑΛΥΣΗΣ ΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ, Ο **ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ** ΜΕ ΤΟ ΛΟΓΟ **ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ** ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΠΕΙΣΕΙ ΤΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ ΝΑ ΣΥΝΑΓΟΥΝ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΩΗΝ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ, ΚΑΤ'ΕΠΕΚΤΑΣΗ, ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΕΧΟΥΝ ΠΟΛΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΝΑ ΩΦΕΛΗΘΟΥΝ, ΕΑΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΟΥΝ ΤΙΣ ΗΓΕΜΟΝΙΚΕΣ ΒΛΕΨΕΙΣ ΤΟΥΣ, ΣΕΒΑΣΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΠΡΟΚΟΠΗ.

Ἄρ' οὖν ἂν ἐξαρκέβειεν ἡμῖν, εἰ τὴν τε πόλιν ἀσφαλῶς οἰκοῖμεν καὶ τὰ περὶ τὸν βίον εὐπορώτεροι γιγνοίμεθα καὶ τὰ τε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁμονοοῖμεν καὶ παρὰ τοῖς ἔλλησιν εὐδοκιμοῖμεν; ἔχω μὲν γὰρ ἠγοῦμαι τούτων ὑπαρξάντων τελέως τὴν πόλιν εὐδαιμονῆειν.

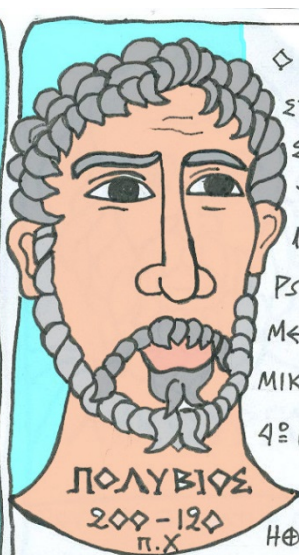

Ὁ μὲν τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς τῶν εἰρημένων ἀπεστέρηκεν· καὶ γὰρ πενέστερους ἐποίησεν, καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑπομένειν ἠνάγκασεν καὶ πρὸς τοῖς ἔλλησιν διαβέβληκεν καὶ πάντας τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς.

Ἦν δέ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα, μετὰ πολλῆς μὲν ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκούμεν, ἀπαλλαχέντες πολέμων καὶ κινδύνων καὶ ταραχῆς, καθ' ἑκάστην δέ τὴν ἡμέραν πρὸς εὐπορίαν ἐπιδωσόμεν, ἀδεῶς γεωργούντες καὶ τὴν θάλατταν πλέοντες καὶ ταῖς ἄλλαις ἐργασίαις ἐπιχειροῦντες αἱ νῦν διὰ τὸν πόλεμον ἐκλελοίπαιν. Ὀψόμεθα δέ τὴν πόλιν διπλάσιας μὲν ἢ νῦν τὰς προόδους λαμβάνουσαν, μετὴν δέ γιγνόμενης ἐμπορίων καὶ ξένων καὶ μετοίκων, ὧν νῦν ἐρήμη καθέστηκεν. Τό δέ μέγιστον· συμμάχους ἔξομεν ἅπαντας ἀνθρώπους, οὐ βεβιασμένους, ἀλλὰ πεπεισμένους.

Ο ΠΟΛΥΒΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΙ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ "ΙΣΤΟΡΙΑΙ", (ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 264-220 Π.Χ) ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΑΠΟ ΤΟ 220 ΕΩΣ ΤΟ 146 Π.Χ, ΕΠΙΧΕΙΡΩΝΤΑΣ ΝΑ ΔΕΙΞΕΙ ΠΩΣ Η ΡΩΜΗ ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΤΟΤΕ ΓΝΩΣΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΕ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΙΚΡΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ. ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟΣ ΣΤΟ 4ο ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ "ΙΣΤΟΡΙΩΝ", ΣΤΟΥΣ ΑΡΚΑΔΕΣ ΚΥ-

ΝΑΙΘΕΙΣ, ΠΑΡΑΤΗΡΕΙ ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΕΝΙΚΑ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΑΟΥΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΤΟΥΣ, ΚΑΘΩΣ ΕΠΑΥΑΝ ΚΑΘΩΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΝΑ ΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΑΝ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΥΠΟΛΟΙΠΩΝ ΑΡΚΑΔΩΝ

Μουσικήν πᾶσι μὲν ἀνθρώποις ὄφελος ἀεκεῖν Ἀρκάσι δέ καί ἀναγκαῖον. Παρά μόνους γάρ Ἀρκάσι πρῶτον μὲν οἱ παῖδες ἐκ μηρίων ἀδύνειν ἐθίζονται κατὰ νόμους τῶν ὕμνων καὶ παιᾶνας, οἷς ἕκαστοι κατὰ τὰ πάτρια τῶν ἐπιχωρίων ἥρωας καὶ θεοὺς ὕμνουσι.

μετὰ δέ ταῦτα πολλῇ φιλοτιμίᾳ χορεύουσιν κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς Διονυσιακοῖς αὐλιταῖς ἐν τοῖς θεάτροις

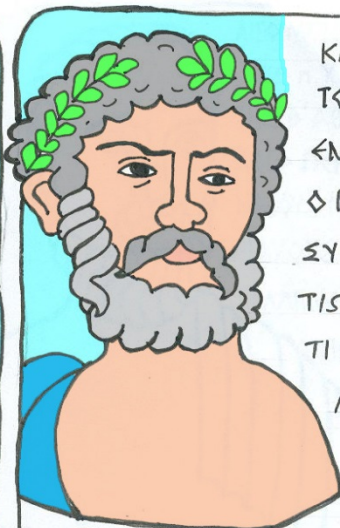

καὶ τῶν μὲν ἄλλων μαθημάτων ἀρνηθῆναι τι μὴ χιγνῶσκειν οὐδὲν αἰσχρὸν ἡχοῦνται, τὴν γε μὴν ὥδην οὐτ' ἀρνηθῆναι δύνανται διὰ τὸ κατ' ἀνάγκην πάντας μανθάνειν, οὐδ' ὁμολογοῦντες ἀποτρίβεσθαι διὰ τὸ τῶν αἰσχυρῶν παρ' αὐτοῖς νομίζεσθαι τοῦτο.

Ταῦτά τέ μοι δοκοῦσι οἱ πάλαι παρεῖσα χαλεπὴν οὐ τρυφῆς καὶ περιουσίας χάριν, ἀλλὰ θεωροῦντες μὲν τὴν ἐκάστων αὐτουργίαν καὶ συλλήβδην τὸ τῶν βίων ἐπιπόνον καὶ ἐκληρόν, θεωροῦντες δέ τὴν τῶν ἡθῶν αὐστηρίαν, ἣτις αὐτοῖς παρέπεται διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ψυχρότητα καὶ εὐχυνότητα τὴν κατὰ τὸ πλείετον ἐν τοῖς τόποις ὑπάρχουσαν.

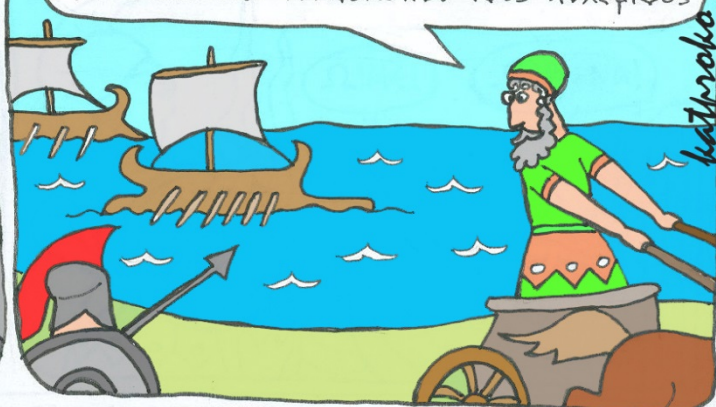
ΞΕΝΟΦΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΠΑΡΤΙΑΤΗ ΒΑΣΙΛΙΑ ΑΓΓΕΙΛΑΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΠΕΡΣΩΝ (396-394π.Χ) Ο ΠΕΡΣΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ ΦΑΡΝΑΒΑΖΟΣ ΣΕ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΗΓΕΤΗΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ, ΓΙΑΤΙ ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΠΙΘΕΣΗ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΕΙΧΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΕΙ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΘΕΩΡΟΥΣΕ ΦΙΛΟΥΣ.

Ὡς Ἀγνῶϊλαε καὶ πάντες οἱ παρόντες Λακεδαιμόνιοι, ἔγω ὑμῖν, ὅτε τοῖς Ἀθηναίοις ἐπολεμεῖτε, φίλος καὶ εὐμμάχος ἐγενόμην,

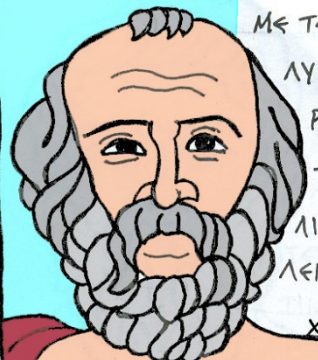

καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν τὸ ὑμέτερον χρήματα παρέχων ἰσχυρὸν ποιοῦν, ἐν δὲ τῇ γῇ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἵππου μαχόμενος μεθ' ὁμῶν εἰς τὴν θάλασσαν κατεδίωκον τοὺς πολεμίους

καὶ διπλοῦν ὥσπερ Τιβεαφέρνους οὐδὲν πώποτε μου οὔτε ποιῶσαντος οὔτ' εἰπόντος πρὸς ὑμᾶς ἔχοιτ' ἂν κατηγορεῖναι. τοιοῦτος δὲ γενόμενος νῦν οὕτω διάκειμαι ὑφ' ὑμῶν ὡς οὐδὲ δεῖπνον ἔχω ἐν τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ, εἰ μὴ τιῶν ἂν ὑμεῖς λίπητε συλλέξομαι, ὥσπερ τὰ θηρία. Ἄ δέ μοι ὁ πατήρ καὶ εἰρήματα καλὰ καὶ ποικαλίστους καὶ δένδρων καὶ θηρίων μετὰ τοὺς κατέλιπεν, ἐφ' οἷς νῦν φραίνομαι, ταῦτα πάντα ὄρω τὰ μὲν κατακεκομμένα, τὰ δὲ κατακεκαυμένα. εἰ οὖν ἔγω μὴ γινώσκω μήτε τὰ δίκαια, ὑμᾶς δὲ διδάξατέ με ὅπως ταῦτ' ἐστὶν ἀνδρῶν ἐπισημάτων χάριτας ἀποδιδόναι.

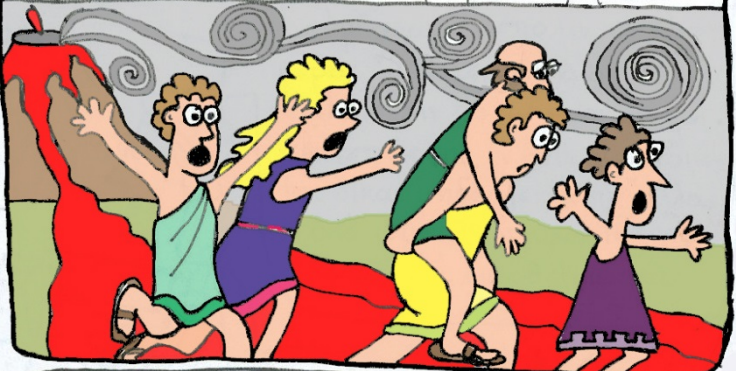
ΜΕ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ "ΚΑΤΑ ΛΕΩΚΡΑΤΟΥΣ," Ο ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ, ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΡΗΤΟΡΑΣ, ΖΗΤΗΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΗΛΙΑΙΑΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗ ΤΟΥ ΛΕΩΚΡΑΤΗ. ΑΥΤΟΣ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΕ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ, ΕΠΕΙΔΗ ΦΟΒΗΘΗΚΕ ΟΤΙ Η ΠΟΛΗ ΘΑ ΕΠΕΦΤΕ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, ΚΑΙ ΚΑΤΕΦΥΓΕ ΣΤΗ ΡΟΔΟ, ΟΠΟΥ ΔΙΚΑΣΕΣΕ ΟΤΙ Η ΠΟΛΗ ΕΙΧΕ ΚΑΤΑΛΗΦΘΕΙ. ΣΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ Ο ΡΗΤΟΡΑΣ ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΙ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΕΙΟ, ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ, ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ

Λέγεται γοῦν ἐν Σικελίᾳ (εἰ γὰρ καὶ μυθωδέστερόν ἐστι, ἀλλ' ἀρμόδει καὶ νῦν ἀπαεῖ τοῖς νεωτέροις ἀκούειν) ἐν τῇ Αἴτῃς ῥύακα πυρός γενέσθαι· τοῦτον δέ ῥεῖν φαεῖν ἐπὶ τε τὴν ἑλληνὴν χώραν, καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικουμένων.

Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὀρμῆσαι πρὸς φυγὴν, τὴν αὐτῶν ὥτηριαν ζητοῦντας, ἕνα δέ τινα τῶν νεωτέρων, ὄρωντα τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐχὶ δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀλλὰ ἐγκαταλαμβάνόμενον ὑπὸ τοῦ πυρός, ἀράμενον φέρειν.

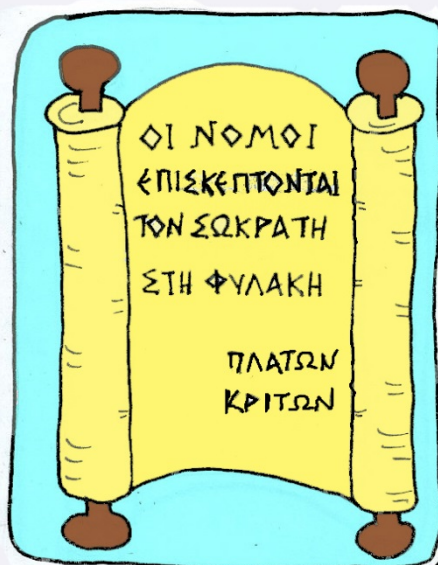

Φορτίου δ' οἶμαι προδχνομένου καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. "Ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι τὸ θεῖον, ὅτι τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἀγαθοῖς ἐνμένως ἔχει.

Λέγεται γὰρ κύκλῳ τὸν τόπον ἐκεῖνον περιρρυῖναι τὸ πῦρ καὶ βωθῆναι ταύτους μόνους, ἀφ' ὧν καὶ τὸ χωρίον ἐπὶ καὶ νῦν προαχορεύεσθαι τῶν εὐβεβῶν χώρον· τοὺς δέ ταχέϊαν τὴν ἀποχώρειν ποιησάμενους καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονέας ἐγκαταλιπόντας ἅπαντας ἀπολέσθαι.

ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ "ΚΡΙΤΩΝ", Ο ΠΛΑΤΩΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΕΙ ΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΕΒΑΛΕ Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΑΠΟΚΡΟΥΝΤΑΣ ΤΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΝΑ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΕΙ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΠΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΒΛΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΗΛΙΑΔΕ (399πΧ). Η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΕ ΤΟΝ ΣΩΚΡΑΤΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΗΤΑΝ ΟΤΙ ΠΙΣΤΕΥΕ ΕΞ ΑΛΛΟΥΣ ΘΕΟΥΣ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΤΙΜΟΥΣΕ Η ΠΟΛΗ ΤΟΥ.

ΚΑΙ ΟΤΙ ΔΙΚΦΘΕΙΡΕ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ. Η ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΡΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΝΑ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΕΙ ΗΤΑΝ ΔΥΣΚΟΛΗ, ΚΑΘΩΣ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΑΝ ΟΤΙ Η ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΗ ΤΟΥ ΔΕΘΑ ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΕ ΑΔΙΚΙΑ ΑΛΛΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΙΑΣ ΑΔΙΚΙΑΣ. ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΕΙ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟΥΣ ΝΑ ΤΟΥΝ ΥΠΟΒΑΛΛΟΥΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΣΥΝΕΠΕΙΚΕΣ ΜΙΑΣ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΗΣ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΗΣ ΤΟΥ.

ISBN: 978-960-93-7390-6

νέο e-book

24grammata.com

[σειρά: εν καινώ, αρ. σειράς:](#)